

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 19. Præcipitabitur mors in infernum, occidendo nec occidens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

animæ dimanabit, quæ vitam corpori tribuet, Creatur Deus primævos parentes nostros, quos statim paradisi incolas, tali dono præmunidos, ut nihil eos posset offendere, nocere nihil, lædere, occidere: ac proinde immortales. Oriebatur hoc donum ex gratia & iustitia originali, quæ eorum anima adornata irradiabat. Si gratia illa hoc potuerit, quid erit, aut quid poterit ipsa gloria, quæ est gratia perfecta, consummata, & omnes in se gatas comprehendit: hoc indicavit Apostolus, *Gratia Dei, vita æterna*. Hæc dos a D. August. vocatur: *Perpetua sanitas*, & D. August. *incorruptionis vigor*. Quæ dote, tam prospera corpus gaudebit valetudine, ut nullus sit furus dolor, nullus timor pœnia nulla, nec febres, cephalææ, nec oculorum lippitudo, nec in ore salivæ: um, excrementa, nec in auribus obstructions nec in auribus obstructions, nec quidquam aliud quod ei posset adferre noxamentum. Quocirca licet beati corporis deicerent, mille pugnantibus confoderent, mille in illud tormenta bellica exploderent, imo totis viribus glandes ferreas in pectus eius immitterent, addo, si ipsum gehennæ incendio taderent comburendum, nec in minimo ei nocerent, sed nec nocere possent. Si levis ros a Deo mediante Angelo missus Hebræis in fornacem Babylonicam flammarum incendia temperavit, illæosque illos servavit atque ita integros, ut ne vel minimus capitis eorum capillus posset a voracibus illis ignibus, c. rumpi, ministris licet fornacem malleolis, naphtha, pice, resina succendentibus, ut flamma ad quadraginta novem cubitos sursum efferretur, quanto erit efficacior perfectus ille ros gloriæ animæ, corpori superfluis? Eo plane modo, quo purissimus solis radius, nec gladio transverberari, nec aquis de mergi, nec igne consumi, nec in fœi sterquilinis, nec tormentis æneis potest violari, ita corpus gloriosum incorruptionis vigore ac perpetua sanitate confortatum nullum patietur repugnans, quod ei possit nocere, ferre, conspuicare.

Tertia quoque dote honorabitur subtilitatis, etque tanta, ut hos possit penetrare parietes, etiam æneos, quinimo & ipsos cælos nulla facta lesione. Hanc in licat D. Paul. *Seminatur corpus animale, surgit spirituale*. Ne sic intellexeris, quod corpus illud transmutabitur in spiritum, vel æterem, ut quidam, sed perversè hoc intellexerunt, quos impugnat D. Augustinus a E. definit D. Gregor. b. hanc Eutychio persuadens veritatem, quia verum permanebit corpus ex carne & ossibus: Sed prout iidem Doctores expo-

nunt in hoc erit corpus illud spiritui simile, id est anima, & Angelo, quod sicut spiritus quodlibet penetrat sine lacura, scissura, aut apertura, ita quoque nostrum sit corpus futurum spirituale. Quarta denique dote dotabitur agilitatis, quam sic insinuat Apostolus: *Seminatur in infirmitate, surgit in virtute*. Erit autem hæc qualitas tantæ leuitatis, ut nedum anima corporis sui non sentiat pondus, sed ipsam summam voluptate commovebit, nullam ex hoc sentiens gravitatem. Sicut enim anima (teste D. August. hoc enucleante) totaliter diuinæ erit subiecta voluntati, ita & corpus animæ subicietur, proinde in istu oculi movebit se ex cælo: in altis ad terræ centrum, hinc Romam, ea quæ tu cogitationes tuas transfers agilitate. Audiamus de hac dote admirandum D. Augustin. *Qui Isai. 40. 21. motus illic talium corporum sine futuri temere de. D. August. finire non audeo, quod excogitare non valeo. Vnde de Facis ait Isaias: Currerent & non laborabunt. & Salomon (ut expendit D. Augustin.) Tanquam semilla in arundinetis discurrent.*

§. 19. *Præcipitabitur mors in infernum, occidendo nec occidens.*

Hinc sequetur, quod addit Propheta, hoc loco, prout cœpimus explanare: *Et præcipitabitur mors in sempiternum*. Hæc verba citat D. Paul. (ut notant D. Hieronym. & D. Thom.) *Tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria*. Quando Sancti integra potentur victoria, mors tum absorbebitur, & magnitudine atque immensitate maris gloriæ submergetur. Pulcherrimus loqui eandem modus, *Præcipitabitur mortem*. Patriæ proditores, facinorosos, homicidas in quibusdam regionibus ex altissimis locis in præceps diruunt. Hoc mortis genere vitam admittit Sanctus Rex Pelagius duobus Archiepiscopis apostatis, Tortiso & Dorpæ, qui dum Hispania vastaretur, ad Mauros transferant, quando ex parte Regis Mauritanie, legatione apud præfatum Regemungebantur. Hæc quoque morte Nazareni Christum interimere cogitabant, contra omnem etiam rationem, quando *Duxerunt illum usque ad sup. vitulum montis &c. Luc. 24. 20. ut præcipitent eum*. Mortem igitur facinororum, tot vitarum destructicem etiam eius, qui semper vivere merebatur nempe Christi, puniet Deus, de excelso illam gloriam monte præcipitabit ad imum inferni, ubi sedes eius in æternum remanebit, sicut & vitæ erit in cælestibus. Infernus:

Rom. 6. 23
D. August.
Epi. 65. ad
Dioscor.
Tom. 1.

Dan. 3. 50

3. Cor. 15.
44.
a Lib. 12.
de Civit. e.
23.
b Lib. 14.
Mor. c. 31.

1. Cor. 15.

44.

Lib. 16. de

Civi. c. 27

Lib. 19. de

Civi. c. 22.

Tom. 3.

Qui Isai. 40. 21

D. August.

Lib. 3. sup.

Gen. To. 5.

Sap. 5. 7.

38

Isai. 25. 8.

1. Cor. 15.

44.

Luc. 24. 20.

ferus locus est mortis: eo quod ex peccato di-
manet, & sicut peccatum in cordibus malorum
in inferno semper manebit: obduratum ibi quo-
que & ipsa mors habitabit. Oh hanc rationem
vocat David infernum puteum mortis: *Deducet*

Rf. 54. 241

eos in puteum interitus. Illuc enim mors præci-
pitabitur conclusa, se illorum tantum qui illic
fuerint nutriendi alimento: *Mors depascet eos.*

Illos mors depascet, nec tamen consumet quem-
admodum animalia herbas decerpunt, nec ta-
men consumunt: semper enim vicia remanent
radix, quæ germinat, & iterum ac iterum illas
depascuntur, ita quoque mors damnatos depas-
cet: *Pabulum mortis*, vocat D. Agnes iuuenem

D. Amb.

scortatorem, vt refert D. Ambrosius. Semper illos
deceperit, & nunquam consumet; quia semper,
& in omnia sæculorum sæcula morientur, hoc
asserit D. Bern. *Et sic morientur, vt semper viuant*

Tom. 5.

sic viuunt, vt semper moriantur.

2 Li. Med.

Expoluit hanc doctrinam amicus quidam Iob
verbis aptissimis, quæ D. Gregor. explanat. *Lues*

c. 4. ad fi-

nem. *Quæ fecit omnia, nec tamen consumitur.* Quidquid
mali patrauerit peccator, luet in particulari; cui-
libet enim peccato sua poena correspondebit.

Iob. 20. 18

Lues omnia. Etiam ipsis venialibus. Obiicit, ut
eius delicta mortis poenam mereantur, morte
plectatur, quia omnia consumuntur. Respondeo,
verum quid est, quod morte peccator punie-
tur, sed hoc eo modo, vt eum non consumat.

D. Greg.

Nec tamen consumitur. Semper morietur. Lo-
quatur modo D. Gregor. *Lues, quæ fecit omnia,*

Li. 5. Mor

c. 9. *nec tamen consumitur, quia cruciatur, & non ex-*

tingitur, moritur & uiuit, & deficit & subsistit, fi-

nitur semper, & sine fine est. Hæc quoque sub-

iungit. *Hæc solo auditu valde sunt terribilia, quæ*

in sempiternum. Hoc Angelus D. dixit Ioanni:

Apo. 2. 11

Mors ultra non erit. Hanc tibi promittit Chri-

2. Ioan. 2

stus in illo regno beatitudinis. *Hæc est repromis-*

sa, quam pollicentur est nobis, vita æterna. Preter cæ-

teris omnibus plurimum æstimatur vita, cui nec

aurum, nec argentum, nec voluptates villo modo

comparantur, imo vili eius respectu penduntur.

Pell. in pro. pelle. *Et cuncta quæ habet homo, dabit pro*

Iob. 2. 4.

anima sua. Hanc tibi Christus pollicetur, nec
terrenam, caducam, mortalem, breui perituram,
quæ tibi parentes tribuerunt, sed vitam æter-

In ps. 36

nam, gloriosam, immortalem, æternis que redun-
dantem consolationibus. Perelegantur de hac
discutit D. Aug. *Vigite, fratres, pro æterna requie*

Con. 2. in

illud. A *Domino* *labor æternus subeundus erat æternam felicitatem*

glossus

hominis. *accepturus, æternas passiones sustinere debet.* Hæc

Tom. 8.

occasione comparat, quid sint mille anni, respe-

ctu æternitatis. Minus sunt mille anni respectu
æternitatis, quam dies qui præterit. Hoc deni-
dico inquit, de decem millibus, cum nullam ha-
beat proportionem temporale cum æterno,
quantumlibet duret. Dei igitur attende misere-

cordiam, qui tibi vitam promittit, non talem
qualem, sed æternam sine fine duraturam, pro
tam paruo labore temporali, qui breui durat

tempore, paucorum dierum, paucarum horarum
Considerat D. August. quantum hic homo su-
mat tota vita sua laborem, vt paucis diebus læ-
tus quiescat senectutis. *Veterani homines, qui*

laborant in militia, & versantur inter vulneta in-

Tom. 8. *cipiunt militem a iuuentute, exenti senes, vt habe-*

ant paucos dies quietis senectutis sue, quando etiam

ipsa ætas incipit grauare, quos bella non grauauit,

quanta dura tolerauit? quos frigorat quæ ætam quos

solent? quantas necessitates: quæ vulnerat quæ pericu-

la? & non attendunt patientes hæc omnia nisi paucos

dies: quietos illos senectutis, ad quos utrum perueni-

ant, nesciunt. Attende tibi, quid tibi ob paucos
dies laboris offeratur. *Hæc est repromissa, vita æ-*

terna. O si quis hæc nosset æstimare, sicut ea
considerauit D. hic Augustinus.

§. 20. Bonum est. Quia illam gloriam non
meditaris, illam non desideras, illam reco-
gitas, vt Iacob patriam suam.

Vidit D. Petrus hanc gloriæ speciem, & nihil
sibi censet amplius in hac vita desideran-
dum aut esse aliquid in hoc mundo quod

illi compositum, dici possit bonum, hic quoque

eorum concludi bonum, quod cor possit huma-
num appetere, & quasi sui imperio: *Quasi eb-*

rius (inquit D. August.) *gaudio suspensus exclama-*

mat, Domine bonum est nec hic esse. O Sancte Pe-

tre, hoc solo tibi credis satisfactum? Num eius
aliquid possides quod vides? Num facies tua

vt sol resplendet? Num corpus tuum illa resul-

get claritate? Num intra te horum donorum a-

liquid recepisti? Solummodo illa vides de foris

in Christo, & si quid communicatur, Moysi ac

Elisæ conceditur, qui videntur cum illo in matre

fratre, & de corporis Christi claritate tamam con-

ceperunt lucem, vt crystallina specula esse vide-

rentur. Tuum vero corpus hic in terra est gra-
ue, ac onerosum, nihil tibi plus conceditur, quam

in aliis hanc contenti plani pulchritudinem mate-

statis. Hic videbis qualis sit illa gloria; si in a-

liis illa intuita, ita placet, vt cor impleat, quid
erit illum in te possidere, illa gaudere. *Quam*

illa

39

In folio
c. 22.